

Arrest

nr. 317 882 van 3 december 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. MANDELBLAT
A. Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 1 februari 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 7 februari 2023 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. MANDELBLAT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeksters, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 13 september 2022 en dienden op 19 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoeksters op 26 oktober 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werden verzoeksters gehoord op 23 november 2022.

1.3. Op 12 januari 2023 verklaarde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de verzoeken om internationale bescherming kennelijk ongegrond met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet. Deze beslissingen worden op 18 januari 2023 aangetekend verzonden.

1.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van M. P. (eerste verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanese, afkomstig uit Mnelë e Vogël (Shkodër) en bezit u de Albanese nationaliteit. U bent gehuwd met J.(...) P.(...) en u heeft drie kinderen. Van 1994 tot 2013 woonde u in Griekenland. In 2013 keerde u terug naar Albanië, waar jullie zich in Kamëz (Tirana) vestigden. Op 17 januari 2020 ging u samen met uw echtgenoot een koffie drinken in Kamëz. Hierna besloot uw man nog wat boodschappen te doen terwijl u terugkeerde naar huis. Later die dag kwam de politie bij u thuis langs. Ze deelde u mee dat uw man even daarvoor ontvoerd werd. Op de plaats van de ontvoering werden bloedsporen gevonden. U werd ondervraagd. De politie bekeek camerabeelden waarop de ontvoering te zien was waardoor men kon vaststellen dat uw man op gewelddadige wijze ontvoerd werd door criminelen. Uit andere camerabeelden bleek dat jullie voor de ontvoering reeds achtervolgd werden. De politie sprak met getuigen en familieleden. Ook de wagen van uw echtgenoot werd aan een onderzoek onderworpen. Vrij snel konden er ook mogelijke verdachten geïdentificeerd worden. Uw schoonbroer A.(...) keerde uit het Verenigd Koninkrijk naar Albanië terug om zich met de kwestie bezig te houden. In het kader van het onderzoek plaatste de politie af luisterapparatuur bij uw schoonfamilie. Uit de afgeluisterde gesprekken bleek dat uw schoonbroer As.(...), die in Engeland verbleef, een lading drugs had gestolen van drugsbaron D.(...) R.(...). Door uw man te ontvoeren wilden de criminelen druk uitoefenen op uw schoonbroer om de partij gestolen drugs terug te brengen of te vergoeden. Uw schoonfamilie onderhandelde hierover ook met de tegenpartij. De eerste tien tot veertien dagen na de verdwijning hoopte u dat uw man terug zou keren maar het bleef stil. Het onderzoek van de politie leidde uiteindelijk naar een resort in Shijak. De politie vroeg camerabeelden op van het resort en kwam zo tot de conclusie dat uw man naar het resort werd gebracht maar dat hij overleden is. Het lichaam is echter nooit gevonden. Na de ontvoering van uw man had u regelmatig contact met de politie. Het dossier werd overgedragen aan SPAK (een onafhankelijk anticorruptie-orgaan voor high level cases). Op een keer, enkele dagen nadat u met SPAK gesproken had, kreeg u een dreigtelefoon van een onbekend nummer. De beller dreigde ermee dat uw kinderen iets zou overkomen indien u met de politie sprak. Op één persoon na werden alle ontvoerders van uw echtgenoot, onder andere door camerabeelden, geïdentificeerd. De daders staan internationaal geseind. Een van de daders, F.(...) B.(...), een tuinman die tewerkgesteld was op het resort waar uw echtgenoot naartoe gebracht werd, werd reeds veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf omdat hij het lichaam van uw man vervoerd en verborgen heeft. Hoewel hij op dit moment een drietal jaar gevangen zit, weigert hij tot op heden te spreken. Waar D.(...) R.(...), de vermoedelijke opdrachtgever van de ontvoering, zich thans bevindt, weet u niet exact maar u vermoedt dat hij op het moment van uw persoonlijk onderhoud in een Ecuadoraanse cel zat. U bent bang om met de autoriteiten en de media te spreken maar u deed uw verhaal wel aan journaliste K.(...) L.(...) die van uw volledige situatie op de hoogte is en er een artikel over schreef. Het onderzoek naar wat er precies met uw man gebeurde is nog steeds lopende. In september 2022 verliet u Albanië en u reisde samen met uw meerderjarige dochter N.(...) (O.V. (...)) en uw minderjarige zoon M.(...) naar België waar jullie op 19 september 2022 om internationale bescherming verzochten. U vreest voor de veiligheid van u en uw naasten. U vreest dat uw schoonbroers, wiens broer vermoord werd, het er niet bij zullen laten waardoor de zaken in de toekomst mogelijk nog zouden kunnen escaleren. Indien uw schoonbroers in de toekomst iets zouden mispeuteren of indien de situatie door wraakplannen zou escaleren, zouden jullie als zwakste schakel het gelag betalen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw paspoort, het paspoort van uw zoon M.(...), een attest ter staving van uw gezinssamenstelling, stukken uit het onderzoek naar de ontvoering van uw man, het hierboven vermelde artikel van K.(...) L.(...) en een artikel over de ontvoering van uw man dat verscheen in de Daily Mail.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst kan er getwijfeld worden aan de door uw dochter beweerde achtervolging door drie wagens. In dit verband slopen er immers opvallende lacunes in jullie verklaringen. Zo verklaarde u dat u of uw familieleden, het dreigtelefontje kort na uw gesprek met SPAK buiten beschouwing gelaten, nooit bedreigd werden terwijl uw dochter verklaarde dat ze achtervolgd werd door wagens met geblindeerde ruiten (CGVS Ma.(...), p. 17;

CGVS N.(...), p. 7; p. 11). U verklaarde weliswaar dat uw dochter zich onveilig voelde maar u haalde nergens aan dat uw dochter sinds de ontvoering van uw man werd achtervolgd. Nochtans had uw dochter er volgens haar met u over gesproken (CGVS Ma.(...), p. 16-17; CGVS N.(...), p. 7; p. 11). Het is ook eigenaardig dat uw dochter op de Dienst Vreemdelingenzaken zelf met geen woord repte over deze achtervolging ofschoon uitdrukkelijk naar haar persoonlijke vrees werd gepeild (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Geconfronteerd met deze lacune op de Dienst Vreemdelingenzaken, verklaarde ze dat ze de achtervolging niet zag als een mondelinge confrontatie [tussen haar belagers en zichzelf] (CGVS N.(...), p. 13-14). Deze rechtvaardiging kan niet als overtuigend weerhouden worden, aangezien er uitdrukkelijk naar haar persoonlijke problemen werd gepeild – er werd haar hierbij zelfs gevraagd waarom ze zich persoonlijk bedreigd voelde –, aangezien ze op de Dienst Vreemdelingenzaken wel kon spreken over de achtervolging die ze meemaakte voordat haar vader was ontvoerd en aangezien ze deze achtervolging tijdens haar onderhoud op het Commissariaat-generaal als één van de redenen beschouwde om Albanië te verlaten (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Het voorgaande zet de geloofwaardigheid van de door uw dochter beweerde achtervolging op losse schroeven.

Bovendien kan gewezen worden op het feit dat uw dochter N.(...) in de lente van 2022 op bezoek ging bij haar oom in Duitsland en dat ze nadien terugkeerde naar Albanië (CGVS N.(...), p. 5). Geconfronteerd met het feit dat ze in Duitsland niet om internationale bescherming verzocht verklaarde ze enkel dat haar ticket door haar oom werd gekocht en dat ze niet in Duitsland wilde zijn (CGVS N.(...), p. 14), waarmee ze haar terugkeer naar Albanië zonder een asielerzoek in Duitsland uiteraard niet rechtvaardigt. Het concrete land waar een verzoeker terecht komt en dat aan hem of haar bescherming verleent is bovendien ondergeschikt aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Dat ze niet om internationale bescherming in Duitsland verzocht en dat ze na haar verblijf in Duitsland zelfs terugkeerde naar Albanië, ofschoon ze er voor haar leven vreest en er eerder al naar eigen zeggen door onbekenden achtervolgd zou geweest zijn (CGVS N.(...), p. 14), is dan ook een houding die geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, temeer daar jullie sinds de verdwijning van uw echtgenoot in januari 2020 nog jarenlang in Albanië bleven wonen.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u actueel voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Zo blijkt dat noch u, noch uw dochter de politie gecontacteerd heeft in verband met de bedreigingen aan jullie adres, i.e. de dreigtelefoon korte tijd na uw onderhoud met SPAK en de door uw dochter aangehaalde achtervolging (CGVS Ma.(...), p. 16; CGVS N.(...), p. 11; p. 14), voor zover aan deze achtervolging nog geloof kan worden gehecht. U durfde uit schrik uw rechten immers niet te doen gelden (CGVS Ma.(...), p. 7; p. 14). Nochtans bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Uw dochter verklaarde dat ze de achtervolging nooit gemeld heeft aan de politie omdat jullie na een eerder contact met SPAK een dreigtelefoon ontvingen. Ze stelde uitdrukkelijk dat er in Albanië politiemannen worden omgekocht (CGVS N.(...) p. 11; p. 14-15). Uit het loutere feit dat u korte tijd na uw gesprek met een SPAK-medewerker een dreigtelefoontje kreeg kan op zich echter onmogelijk opgemaakt worden dat een personeelslid van SPAK of van de politie ter kwader trouw zou zijn geweest, zoals ook uit de interventie van uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud van uw dochter blijkt (CGVS N.(...), p. 17). Verder verwezen uw dochter en u naar het feit dat uw man op klaarlichte dag ontvoerd werd in Kamëz en dat, hoewel er in Kamëz normaal veel blauw op straat is, er die dag als haast bij toeval geen politieagenten te bespeuren vielen (CGVS N.(...), p. 14-15). Jullie leidden hieruit af dat er sprake moest zijn van corruptie en vermoedden banden tussen de belagers van uw man en de staat. Volgens u waren ze in staat om met geld de juridische procedures te beïnvloeden (CGVS Ma.(...), p. 8; p. 15-17). Uit de loutere afwezigheid van politieagenten in de buurt van de ontvoering kan evenwel bezwaarlijk besloten worden dat de politie omgekocht zou zijn. In dit verband blijkt overigens dat uw man voor de ontvoering achtervolgd werd (CGVS Ma.(...), p. 16; CGVS N.(...), p. 6). Aangezien de ontvoerders voor de ontvoering hun slachtoffer in het oog hielden, lijkt het evident dat ze niet toeslaan als er agenten in de buurt zijn. Bovendien blijkt uit niets dat, indien jullie belagers inderdaad ongeoorloofde pogingen zouden ondernemen om jullie beschermingsmogelijkheden te beïnvloeden, jullie corrupte handelingen van overheidspersoneel niet zouden kunnen aanklagen. Hieronder zal immers blijken dat hiertoe mogelijkheden zijn. Jullie verklaarden ook nog zich als slachtoffers in de steek gelaten te voelen. De politie greep volgens jullie onvoldoende in en jullie zijn

de mening toegedaan dat de Albanese staat, waarin jullie geen vertrouwen hebben, geen bescherming biedt: verschillende daders werden weliswaar geïdentificeerd maar zijn nog steeds niet opgepakt en uw man is nog steeds spoorloos. Volgens uw advocaat blijkt dat ook uit de neergelegde krantenartikels (CGVS N.(...), p. 7; p. 10; p. 15; p. 16; CGVS Ma.(...), p. 6; p. 10; p. 15-16; p. 18-19). Uit het geheel van jullie verklaringen en neergelegde documenten blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten in verband met de ontvoering van uw man wel degelijk bereid en in staat waren om op te treden. Zo is de Albanese politie onmiddellijk, zelfs nog voor u hen contacteerde, in actie geschoten: het was immers de politie die u op de hoogte bracht van de ontvoering van uw man (CGVS Ma.(...), p. 9). Verder blijkt dat u de dag van de feiten door de politie verhoord werd en dat de camerabeelden van de plaats delict opgevraagd werden (CGVS Ma.(...), p. 9). De politie sprak met getuigen, onderzocht de wagen van uw man, deed onderzoek naar vingerafdrukken, stelde door middel van DNA-onderzoek vast dat het uw man was die ontvoerd werd en vond de wagen waarmee uw echtgenoot ontvoerd was en die in brand gestoken was terug. De politie sprak met uw schoonouders en plaatste af luisterapparatuur bij uw schoonfamilie (CGVS Ma.(...), p. 7-11). Later legde ook uw schoonbroer A.(...) een verklaring af over zijn contacten en de onderhandelingen met de tegenpartij over de gestolen drugs. Ook ontdekte de politie door het urenleng bekijken van videomateriaal waarbij de verplaatsingen van de wagen waarmee uw man werd ontvoerd gevolgd konden worden dat uw man naar een resort in Shijak werd gebracht en dat hij vermoedelijk om het leven werd gebracht (CGVS Ma.(...), p. 10; p. 14; krantenartikels). De SPAK, een onafhankelijk anticorruptie-orgaan voor high level cases, ontfermde zich over het onderzoek, waarvoor het met het Britse National Crime Agency samenwerkte, en u kon die dienst steeds contacteren voor een stand van het onderzoek (CGVS Ma.(...), p. 14; krantenartikel Albanian Crime Story). Vier van de vijf ontvoerders en de vermoedelijke opdrachtgever van de ontvoering, D.(...) R.(...), werden geïdentificeerd en de persoon die vermoedelijk het lijk van uw man deed verdwijnen werd veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf (CGVS Ma.(...), p. 8; p. 16; p. 18). Het onderzoek is bovendien nog steeds gaande en Interpol is op zoek naar de ontvoerders die internationaal geseind staan (CGVS Ma.(...), p. 17). Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat het loutere feit dat bepaalde misdrijven niet volledig worden opgelost en niet alle daders konden worden opgepakt, niet betekent dat de autoriteiten niet bereid of in staat zijn om op te treden. Dat bepaalde daders niet konden worden opgepakt, kan immers afhangen van menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen, daders die op de vlucht zijn, etc.) los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen. Gelet op het voorgaande heeft u noch onwil, noch onkunde vanwege de Albanese autoriteiten aangetoond om de ontvoering van uw man te onderzoeken en op te lossen.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat uit de door u neergelegde krantenartikels blijkt dat de Albanese autoriteiten in het verleden wel degelijk hebben opgetreden tegen D.(...) R.(...), die in een cel in Ecuador een lange celstraf uitzit, en zijn kompanen. Zo werd hij in 2013 in Albanië bij verstek veroordeeld tot 25 jaar cel wegens zijn betrokkenheid bij twee liquidaties. Na het uitzitten van zijn straf in Ecuador zal hij aan Albanië worden uitgeleverd om zijn straf daar uit te zitten. In april 2021, zeven maanden na een internationale politieactie, werd in de haven van Durrës 49 kilo cocaïne van R.(...) K.(...) B.(...) die afkomstig was uit Ecuador onderschept.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op

<https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt verder dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, zoals ook uit de door u neergelegde krantenartikels blijkt, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wel degelijk wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient, betreffende de opmerking van uw advocaat dat er nog steeds criminaliteit en bloedwraak is (CGVS N.(...), p. 17), aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. In de door u neergelegde krantenartikels wordt in het kader van uw persoonlijke problematiek overigens verwezen naar het bloedwraakfenomeen in Albanië. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt ook in dit verband uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen.

Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden in het verleden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Vanaf 2012 hebben de Albanese autoriteiten tevens een databank ontwikkeld met als doel een zicht te krijgen op alle personen en families die in een bloedwraak verwickeld zijn. Zowel de Albanese politie, het parket, vertegenwoordigers van de rechtbanken en de dienst van de Ombudsman hebben toegang tot deze databank. De databank bestrijkt het volledige land en wordt nog steeds regelmatig, geactualiseerd. Zowel de overheid als het middenveld (o.a. religieuze leiders, verzoeningscommissies) proberen verder door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. In 2018 heeft de Albanese politie nog een nieuw actieplan (Action Plan 2057/2018) goedgekeurd voor de preventie, detectie, documentatie en bestrijding van criminele feiten in de context van bloedwraaksituaties. Er is ook een taskforce opgericht met de bedoeling om alle activiteiten van lagere afdelingen aan te sturen en te coördineren in de strijd tegen de bloedwraak. Bedoeling van het actieplan is om de strijd tegen het fenomeen aan te gaan in nauwe samenwerking met lokale overheden en ngo's door de oplossing van conflicten via verzoening, door samenwerking met het parket bij de snelle vervolging en berechting van de daders, door de organisatie van allesomvattende maatregelen om daders te arresteren en door de versterking van de samenwerking met scholen om de jongere generaties op te voeden in de geest van tolerantie en misdaadpreventie. In de periode 2013-2020 heeft de politie ontmoetingen georganiseerd met lokale overheden en ngo's om het bewustzijn van de bevolking rond alle maatregelen te verhogen. Verder werd op wetgevend vlak de strafwet herhaaldelijk aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Daarnaast dienen gevallen van bloedwraak voortaan behandeld te worden door de Rechtbank voor Zware Misdrijven (Albanees: Gjykata e Krimeve të Rënda). Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Volgens de ngo Global Initiative zal de Albanese overheid wel degelijk bescherming bieden aan wie melding maakt bij de autoriteiten dat hij (of zij) bedreigd wordt in het kader van een bloedwraak. De bescherming zal gebeuren door monitoring en/of door de arrestatie van de personen die de dreiging heeft geuit. Maar nog volgens deze NGO staan families eerder weigerachtig om zich tot de politie te wenden. In sommige gemeenschappen is er nog steeds belangrijk en wordt de bijstand van de politie invoeren als een zwakte en een schande ervaren. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke “legal aid clinics” opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen de ook door u en in uw krantenartikelen vermelde corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), dat uw zaak ook behandelt. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de

strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Wat uw verklaring betreft dat de situatie mogelijk zou kunnen escaleren indien uw schoonfamilie zich zou wreken of indien uw schoonfamilie opnieuw iets zou mispeuteren en dat jullie in dit geval het gelag zouden moeten betalen kan opgemerkt worden dat dit een hypothetische vrees betreft en dat uit niets blijkt dat er plannen in die richting zijn: u erkende immers dat het mogelijk was dat uw schoonfamilie [naar aanleiding van de verdwijning van uw echtgenoot] nooit iets zou ondernemen (CGVS Ma.(...), p. 7; p. 10; p. 18; CGVS N.(...), p. 8-10). Bovendien blijkt uit niets dat indien jullie in de toekomst problemen zouden kennen ten gevolge van eventueel door uw schoonfamilie gestelde daden, jullie naar aanleiding hiervan geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hierboven vermelde beschermingsmogelijkheden.

Tot slot kan het feit dat uw zoon door zijn schoolmakkers uitgesloten werd omdat zijn vader ontvoerd werd – niemand van zijn kameraden wil bij uw zoon blijven, omdat de ontvoerders van uw echtgenoot per vergissing de vrienden van uw zoon zouden kunnen meenemen – onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen spreken van vervolging of ernstige schade. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw zoon na de ontvoering wel degelijk naar school kon gaan (CGVS Ma.(...), p. 10; p. 17-18; CGVS N.(...), p. 8).

Gelet op hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u in het kader van uw asielerzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit, uw nationaliteit en uw gezinssamenstelling wordt niet getwijfeld. Er wordt evenmin getwijfeld aan de ontvoering van uw man en het daaropvolgende onderzoek.

Inzake uw dochters asielerzoek werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

1.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van N. P. (tweede verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanese afkomstig uit Kamëz en bezit u de Albanese nationaliteit. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op de motieven die werden aangehaald door uw moeder Ma.(...) P.(...) (O.V. xxx). Zo verklaarde u dat uw vader op 17 januari 2020 ontvoerd werd. De aanleiding van de ontvoering was de diefstal van een partij cocaïne die eigendom was van D.(...) R.(...) door uw vaders broer As.(...) (...). Het was voor de politie vrij snel duidelijk dat uw vader niets met louche zaken te maken had en een onschuldig slachtoffer was. Uiteindelijk bleek uit het politieonderzoek dat uw vader vermoedelijk om het leven kwam bij de gewelddadige ontvoering en dat hij later in de buurt van een resort in Shijak begraven werd. Zijn lijk werd nooit gevonden. Na de ontvoering van uw vader voelde u zich niet meer veilig in Albanië. Op een keer kregen jullie een dreigtelefoontje nadat uw moeder met een politiedienst had gesproken. Ergens in oktober of november 2020 werd u achtervolgd door drie wagens met geblindeerde ruiten. Uiteindelijk werd de tuinman van het resort die betrokken was bij de ontvoering en de verdwijning van uw vader veroordeeld. De andere verdachten zijn op de vlucht voor het gerecht. U vreest dat u en uw familie in het geval van een terugkeer naar Albanië bij

eventuele wraakplannen van uw schoonfamilie het gelag zullen betalen. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort, uw identiteitskaart en schooldocumenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dient immers opgemerkt te worden dat u uw asielmotieven integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw moeder. In het kader van haar verzoek om internationale bescherming werd een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

“(…)”

Bijgevolg is ook uw verzoek kennelijk ongegrond.

Aan uw identiteit, uw nationaliteit en uw schoolcarrière, zoals aangetoond door uw documenten, wordt niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoeksters de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/4, 48/5, 49/3 en 57/6/1, § 1, 1e en 3e lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeksters betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeksters vragen in hoofddorde om hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeksters voegen geen aanvullende stukken bij het verzoekschrift.

3.2.2. De commissaris-generaal heeft in antwoord op de beschikking van de Raad van 4 oktober 2023 waarbij in toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet aan beide partijen werd gevraagd actuele landeninformatie voor te leggen met betrekking tot de algemene situatie in Albanië een aanvullende nota neergelegd op 4 oktober 2023 waarbij wordt verwezen naar de COI Focus “*Albanië. Algemene situatie*” van 15 december 2022 en waarnaar een internetlink wordt toegevoegd.

Verzoeksters hebben in antwoord op de beschikking van de Raad van 4 oktober 2023 waarbij in toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet aan beide partijen werd gevraagd actuele landeninformatie voor te leggen met betrekking tot de algemene situatie in Albanië een aanvullende nota neergelegd op 11 oktober 2023 met een eigen verklaring waarin wordt verwezen naar diverse internetlinks:

- <https://abcnews.al/856874-2/>
- <http://www.panorama.com.al/vrasja-e-28-vjecarit-pasi-u-kthye-nga-azili-apeli-pranon-lirim-e-te-dyshuari-t-deklarata-e-fundit-e-nenes-se-tij/>
- <https://nacionale.com/sociale/misteri-i-vrasjes-apo-zhdukjes-se-eris-martinajt-biznesmeni-qe-u-kthye-ne-kryefjalen-e-krimet-ne-shqiperi>
- <https://www.gazetatema.net/kronika/zhdukja-e-mistershme-eris-martinaj-gjendet-i-ndare-ne-6-pjese-i351842>
- <https://www.sundayworld.com/crime/world-crime/albanian-king-of-cocaine-dritan-rexhepi-vanishes-from-ecuadorian-prison/147843343.html>
- <https://gazetasi.al/pengmarrja-e-jan-prenges-flet-dritan-rexhepi-skam-gisht-dikush-ka-perdorur-emrin-tim/>
- <https://shqiptarja.com/lajm/u-arrestua-sot-ne-spanje-kush-eshte-i-shumekerkuari-gentjan-funiki-doci-dhe-rol-i-tij-ne-rrembimin-e-jan-prenges>
- <https://shqiptarja.com/lajm/ne-kerkim-per-marrjen-peng-te-jan-prenges-arrestohet-ne-spanje-40vjecari>

De commissaris-generaal heeft op 25 oktober 2024 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neergelegd waarin hij verwijst naar volgend rapport en er de weblink van vermeldt:

- COI Focus “*Albanië Algemene Situatie*” van 5 december 2023.

3.3. Beoordeling

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het volstaat dus niet om een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeksters niet de minste toelichting geven op welke wijze zij artikel 57/6/1, § 1, 1^e en 3^e lid van de Vreemdelingenwet geschonden achten, zodat dit onderdeel van het middel niet-ontvankelijk is.

3.3.3. De beroepen van verzoeksters zijn gericht tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 12 januari 2023 waarbij hun verzoeken om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :*

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Ook in het recentste koninklijk besluit van 12 mei 2024 dat die lijst van veilige landen van herkomst vastlegt, is dit het geval (BS 27 mei 2024).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van een van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St. Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110- 116*).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.3.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeksters *in casu* geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Albanië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen.

3.3.4.1. Verzoeksters vrezen in hun land van herkomst, Albanië, personen uit het drugsmilieu nadat J. P. (echtgenoot van eerste verzoekster en vader van tweede verzoekster) werd ontvoerd en nooit meer werd teruggevonden en bleek dat diens broer As. een lading drugs had gestolen van drugsbaron D. R.. Verzoeksters vrezen dat de broers van J. P. het hier niet bij gaan laten en de situatie in de toekomst nog zou kunnen escaleren, waarbij verzoeksters vrezen als zwakste schakel het gelag te zullen moeten betalen.

3.3.4.2. Uit de verklaringen van verzoeksters en de documenten die zij voorleggen (administratief dossier, map ‘Documenten’, stukken uit het onderzoek naar de ontvoering van J. P., een artikel van K. L. en het artikel over de ontvoering van J. P. in de Daily Mail) volgt dat eerste verzoeksters echtgenoot en tweede verzoeksters vader, J. P., op gewelddadige wijze werd ontvoerd door criminelen op 17 januari 2020 en dat er vrij snel vier mogelijke verdachten werden geïdentificeerd, waaronder de drugsbaron D. R., waarbij een mogelijke link zou bestaan tussen deze ontvoering enerzijds en het feit dat één van de broers van J. P. drugs zou hebben ontvreemd van D. R.. Deze ontvoering van J. P. en het lopende onderzoek hiernaar worden op zich niet betwist door de commissaris-generaal, noch door de Raad. Wel kan er geen geloof worden gehecht aan de bewering van verzoeksters dat zij hierdoor actueel een persoonlijke vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen. Dit wordt eens te meer bevestigd door volgende vaststellingen in de bestreden beslissingen.

Zo considereert de commissaris-generaal vooreerst op goede gronden als volgt:

“Vooreerst kan er getwijfeld worden aan de door uw dochter beweerde achtervolging door drie wagens. In dit verband slopen er immers opvallende lacunes in jullie verklaringen. Zo verklaarde u dat u of uw familieleden, het dreigtelefoontje kort na uw gesprek met SPAK buiten beschouwing gelaten, nooit bedreigd werden terwijl

uw dochter verklaarde dat ze achtervolgd werd door wagens met geblindeerde ruiten (CGVS Ma.(...), p. 17; CGVS N.(...), p. 7; p. 11). U verklaarde weliswaar dat uw dochter zich onveilig voelde maar u haalde nergens aan dat uw dochter sinds de ontvoering van uw man werd achtervolgd. Nochtans had uw dochter er volgens haar met u over gesproken (CGVS Ma.(...), p. 16-17; CGVS N.(...), p. 7; p. 11). Het is ook eigenaardig dat uw dochter op de Dienst Vreemdelingenzaken zelf met geen woord repte over deze achtervolging ofschoon uitdrukkelijk naar haar persoonlijke vrees werd gepeild (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Geconfronteerd met deze lacune op de Dienst Vreemdelingenzaken, verklaarde ze dat ze de achtervolging niet zag als een mondelinge confrontatie [tussen haar belagers en zichzelf] (CGVS N.(...), p. 13-14). Deze rechtvaardiging kan niet als overtuigend weerhouden worden, aangezien er uitdrukkelijk naar haar persoonlijke problemen werd gepeild – er werd haar hierbij zelfs gevraagd waarom ze zich persoonlijk bedreigd voelde –, aangezien ze op de Dienst Vreemdelingenzaken wel kon spreken over de achtervolging die ze meemaakte voordat haar vader was ontvoerd en aangezien ze deze achtervolging tijdens haar onderhoud op het Commissariaat-generaal als één van de redenen beschouwde om Albanië te verlaten (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Het voorgaande zet de geloofwaardigheid van de door uw dochter beweerde achtervolging op losse schroeven.”

Verzoeksters betogen in het verzoekschrift dat zij wel degelijk spontaan dezelfde verklaringen aflegden over de achtervolging van N. voor de ontvoering van J. P. en dat het feit dat eerste verzoekster geen melding maakte van de achtervolging van N. na de ontvoering van haar echtgenoot te wijten is aan het feit dat dit haar niet werd gevraagd en haar werd gevraagd verklaringen af te leggen over hetgeen zij zelf had meegemaakt.

De Raad merkt op dat verzoeksters met deze argumentatie in wezen niet verder komen dan het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het minimaliseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, wat bezwaarlijk een dienstig verweer vormt en waarmee zij geen afbreuk kunnen doen aan de voormelde pertinente vaststellingen van de bestreden beslissingen.

Verder argumenteren verzoeksters in het verzoekschrift dat tweede verzoekster de achtervolging niet als een mondelinge confrontatie en bijgevolg niet als een rechtstreekse bedreiging zag, zodat het logisch is dat zij deze niet vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeksters voeren in dit verband nog aan dat de commissaris-generaal zijn subjectieve rationaliteit niet arbitrair aan eenieder mag opdringen, vooral niet gelet op de *“gestresseerde gevoelens van een asielzoeker”* en dat het aan de commissaris-generaal toekomt om rekening te houden met *“de psychologie van een asielzoeker”*, hetgeen volgens hen *in casu* niet gebeurd is. Zij voegen hieraan toe dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken beperkt is tot de opsomming van de belangrijkste gebeurtenissen en zij niet de tijd hadden om uit te weiden over alle aspecten en gevolgen. De Raad benadrukt dat de verzoeker om internationale bescherming bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop wordt gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de verzoeker om internationale bescherming geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn vluchtmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van tweede verzoekster worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas zou hebben vermeld, *quod non in casu*. Te meer daar uit de notities van het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat er uitdrukkelijk werd gepeild naar de persoonlijke problemen die tweede verzoekster had ervaren én zij op het CGVS de achtervolging na de ontvoering van haar vader aanmerkt als één van de redenen waarvoor zij Albanië heeft verlaten. Voorts dient erop gewezen dat elke verzoeker om internationale bescherming onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij of zij heeft meegemaakt, maar toch kan worden verwacht dat tweede verzoekster bij machte is om voor de diverse asielinstanties een juist, precies en waarheidsgetrouw relaas weer te geven en dat zij in iedere fase van het onderzoek nauwkeurige, duidelijke, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de redenen die haar ertoe hebben gebracht haar land van herkomst te ontvluchten, ook al hebben deze gebeurtenissen een zware indruk nagelaten. Zoals uitvoerig wordt toegelicht in de bestreden beslissingen, slaagt tweede verzoekster er echter niet in de achtervolging na de ontvoering van haar vader en daaruit volgende vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade geloofwaardig voor te stellen. Elk persoonlijk onderhoud brengt overigens stress en emoties met zich mee en de interviewer houdt hiermee rekening, maar *in casu* is er geen gegeven voorhanden dat stress en emoties tweede verzoekster hebben verhinderd haar asielrelaas op gedetailleerde en coherente wijze uiteen te zetten. Uit het administratief dossier blijkt immers nergens dat tweede verzoekster in de loop van de procedure melding zou hebben gemaakt van stress en/of traumatische ervaringen waardoor zij niet in staat zou zijn geweest om coherente verklaringen af te leggen. Daarentegen blijkt dat verzoekster in staat was om duidelijke, uitvoerige en gedetailleerde verklaringen af te leggen. Tweede verzoekster brengt overigens geen medisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat zij niet in staat zou zijn geweest om de essentie van haar asielmotieven op duidelijke, volwaardige en geloofwaardige wijze uiteen te zetten. De Raad voegt nog toe dat verzoeksters geen concrete elementen aanbrengen waaruit een *“subjectieve*

rationaliteit" kan worden ontwaard. Evenmin blijkt zulks uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissingen. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van verzoeksters. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Verder staat in de bestreden beslissingen op goede gronden te lezen als volgt:

"Bovendien kan gewezen worden op het feit dat uw dochter N.(...) in de lente van 2022 op bezoek ging bij haar oom in Duitsland en dat ze nadien terugkeerde naar Albanië (CGVS N.(...), p. 5). Geconfronteerd met het feit dat ze in Duitsland niet om internationale bescherming verzocht verklaarde ze enkel dat haar ticket door haar oom werd gekocht en dat ze niet in Duitsland wilde zijn (CGVS N.(...), p. 14), waarmee ze haar terugkeer naar Albanië zonder een asielverzoek in Duitsland uiteraard niet rechtvaardigt. Het concrete land waar een verzoeker terechtkomt en dat aan hem of haar bescherming verleent is bovendien ondergeschikt aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Dat ze niet om internationale bescherming in Duitsland verzocht en dat ze na haar verblijf in Duitsland zelfs terugkeerde naar Albanië, ofschoon ze er voor haar leven vreest en er eerder al naar eigen zeggen door onbekenden achtervolgd zou geweest zijn (CGVS N.(...), p. 14), is dan ook een houding die geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, temeer daar jullie sinds de verdwijning van uw echtgenoot in januari 2020 nog jarenlang in Albanië bleven wonen."

Verzoeksters benadrukken dat tweede verzoekster ervoor opteerde om terug te keren naar haar achtergebleven familie in Albanië en een gecalculeerd risico op terugkeer nam, hetgeen volgens hen menselijk best aannemelijk is.

De Raad onderstreept dat verzoeksters met dit argument geen valabel argument aanbrengen om de vaststelling te weerleggen dat het feit dat tweede verzoekster in 2022, na een bezoek aan een familielid in Duitsland, terugkeerde naar Albanië en het gegeven dat verzoeksters nog jarenlang na de verdwijning van J. P. in Albanië verbleven niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingen-rechtelijke zin of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming en bijgevolg afbreuk doet aan de oprechtheid van het asielrelaas.

Verzoeksters tonen bijgevolg niet aan dat zij persoonlijk worden geviséerd door D. R. en zijn kompanen.

3.3.4.3. Nog daargelaten voormelde vaststellingen, beklemtoont de Raad dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook uit artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, die beide vereisen dat de betrokken verzoeker om internationale bescherming zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Bovendien kan conform artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren *"indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade"*.

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door het instellen van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming. Nationale bescherming doelt op het vermogen van het land van herkomst om daden van vervolging of ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, *Secretary of State for the Home Department/OA*, C-255/19, punt 44).

Uit de aangebrachte landeninformatie - COI Focus: *"Albanië Algemene Situatie"* van 5 december 2023 - blijkt immers dat Albanië een beschermingssysteem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat alle Albanese burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben. Hierbij stipt de Raad aan dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

De Raad onderstreept dat uit lezing van de meest recente COI Focus van 5 december 2023 blijkt dat hervormingen nog steeds nodig zijn, onder meer om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde

misdaad te bestrijden, doch dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen kunnen worden ondernomen om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen en dat wangedrag van politieagenten niet zonder meer wordt gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de *Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC)* om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera’s in patrouillevoertuigen en van bodycamera’s bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het *Free Legal Aid (FLA) Directorate* opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (*Vetting law*) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het *Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK)*, een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor *high level cases*), bestaande uit de *Special Prosecution Office (SPO)* en een aantal *Special Courts* en met onder zijn jurisdictie het *National Bureau of Investigation (NBI)*, een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een *Inter-Institutional Anti Corruption Task Force*, de benoeming van de minister van Justitie als *National Anti-Corruption Coordinator* in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo’s en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Verder blijkt uit de door beide partijen aangebrachte informatie, waaronder de COI Focus “*Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State*” van 29 juni 2017, waarnaar de weblink in de bestreden beslissingen is opgenomen, dat de Albanese overheid zich steeds meer en meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte is voor vooruitgang en verbetering, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedwraak. In de bestreden beslissingen wordt in dit verband omstandig en genoegzaam toegelicht dat de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen hebben getroffen, onder meer op politieel en justitieel vlak.

Er kan dan ook wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen, zo ook in het kader van bloedwraak, de Albanese autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat verzoeksters zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zouden ondernemen, toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

Verzoeksters menen in het verzoekschrift dat niet moet worden geanalyseerd of zij al dan niet hulp aan de nationale autoriteiten hebben gevraagd, maar wel of zij effectieve bescherming zouden hebben gekregen als zij om hulp zouden hebben verzocht. Zij menen dat uit de landeninformatie blijkt dat de bescherming door de Albanese autoriteiten ondoeltreffend blijft en de bezorgdheid over de corruptie van de autoriteiten blijft bestaan. Zij wijzen er tevens op dat uit de landeninformatie volgt dat het onmogelijk is om exacte en betrouwbare cijfers op te stellen met betrekking tot het aantal families die verwikkeld zijn in een bloedvete en over het aantal moorden die worden gepleegd in het kader van een bloedwraak. Verzoeksters besluiten dat de tegenpartij aldus een *'niet-onpartijdige en slechts partiële benadering'* heeft gehanteerd bij de interpretatie van de aangehaalde informatiebronnen.

De Raad betwist in de voorgaande analyse niet dat er nog ruimte voor verbetering is en dat corruptie en de effectiviteit van de reeds genomen maatregelen een pijnpunt blijft, doch uit de voorliggende landeninformatie blijkt evenwel niet dat er in Albanië sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming tegen bloedwraak, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn in dit geval. De Raad herhaalt te dezen nog dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De Raad verwijst dienaangaande nog naar volgende overweging uit de bestreden beslissingen: *"Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen de ook door u en in uw krantenartikelen vermelde corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), dat uw zaak ook behandelt. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden."*

Het louter opnieuw verwijzen naar de problemen van corruptie in Albanië en de effectiviteit van vervolging in het verzoekschrift en de aanvullende nota volstaan niet om aan te tonen dat het verzoeksters in hun land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Verzoeksters moeten dit *in concreto* aantonen en blijven

hiertoe, door het verwijzen naar algemene informatie en het volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, in gebreke.

In zoverre verzoeksters in dit verband nog verwijzen naar rechtspraak van de Raad, dient te worden onderstreept dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht te worden.

3.3.4.4. De voorgaande conclusie, dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele problemen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet treffen, vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de verzoeker om internationale bescherming een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het EVRM, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van het EVRM zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Dat Albanië thans nog geen lid uitmaakt van de Europese Unie en de Europese Commissie ten aanzien van de toetreding van Albanië argumenteert dat, hoewel er vooruitgang is geboekt, de democratische instellingen van Albanië nog niet effectief en stabiel genoeg zijn en nog niet aan de EU-normen voldoen zoals verzoeksters in hun aanvullende nota betogen, doet geen afbreuk aan de voormelde vaststellingen.

Het komt bijgevolg aan verzoeksters toe om aannemelijk te maken dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Albanese overheid voor bescherming. Zij moeten dan ook aantonen dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Albanese overheden wenden om bescherming te vragen. Een verwijzing naar algemene informatie volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn/haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem of haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeksters slagen er *in casu* echter niet in aan te tonen dat zij alle redelijkerwijze van hen te verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties hebben uitgeput. Te dezen overweegt de commissaris-generaal immers op goede gronden als volgt:

“Zo blijkt dat noch u, noch uw dochter de politie gecontacteerd heeft in verband met de bedreigingen aan jullie adres, i.e. de dreigtelefoon korte tijd na uw onderhoud met SPAK en de door uw dochter aangehaalde achtervolging (CGVS Ma.(...), p. 16; CGVS N.(...), p. 11; p. 14), voor zover aan deze achtervolging nog geloof kan worden gehecht. U durfde uit schrik uw rechten immers niet te doen gelden (CGVS Ma.(...), p. 7; p. 14). Nochtans bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Uw dochter verklaarde dat ze de achtervolging nooit gemeld heeft aan de politie omdat jullie na een eerder contact met SPAK een dreigtelefoon ontvingen. Ze stelde uitdrukkelijk dat er in Albanië politiemannen worden omgekocht (CGVS N.(...) p. 11; p. 14-15). Uit het loutere feit dat u korte tijd na uw gesprek met een SPAK-medewerker een dreigtelefoontje kreeg kan op zich echter onmogelijk opgemaakt worden dat een personeelslid van SPAK of van de politie ter kwader trouw zou zijn geweest, zoals ook uit de interventie van uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud van uw dochter blijkt (CGVS N.(...), p. 17). Verder verwezen uw dochter en u naar het feit dat uw man op klaarlichte dag ontvoerd werd in Kamëz

en dat, hoewel er in Kamëz normaal veel blauw op straat is, er die dag als haast bij toeval geen politieagenten te bespeuren vielen (CGVS N.(...), p. 14-15). Jullie leidden hieruit af dat er sprake moest zijn van corruptie en vermoedden banden tussen de belagers van uw man en de staat. Volgens u waren ze in staat om met geld de juridische procedures te beïnvloeden (CGVS Ma.(...), p. 8; p. 15-17). Uit de loutere afwezigheid van politieagenten in de buurt van de ontvoering kan evenwel bezwaarlijk besloten worden dat de politie omgekocht zou zijn. In dit verband blijkt overigens dat uw man voor de ontvoering achtervolgd werd (CGVS Ma.(...), p. 16; CGVS N.(...), p. 6). Aangezien de ontvoerders voor de ontvoering hun slachtoffer in het oog hielden, lijkt het evident dat ze niet toeslaan als er agenten in de buurt zijn. Bovendien blijkt uit niets dat, indien jullie belagers inderdaad ongeoorloofde pogingen zouden ondernemen om jullie beschermingsmogelijkheden te beïnvloeden, jullie corrupte handelingen van overheidspersoneel niet zouden kunnen aanklagen. Hieronder zal immers blijken dat hiertoe mogelijkheden zijn. Jullie verklaarden ook nog zich als slachtoffers in de steek gelaten te voelen. De politie greep volgens jullie onvoldoende in en jullie zijn de mening toegedaan dat de Albanese staat, waarin jullie geen vertrouwen hebben, geen bescherming biedt: verschillende daders werden weliswaar geïdentificeerd maar zijn nog steeds niet opgepakt en uw man is nog steeds spoorloos. Volgens uw advocaat blijkt dat ook uit de neergelegde krantenartikels (CGVS N.(...), p. 7; p. 10; p. 15; p. 16; CGVS Ma.(...), p. 6; p. 10; p. 15-16; p. 18-19). Uit het geheel van jullie verklaringen en neergelegde documenten blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten in verband met de ontvoering van uw man wel degelijk bereid en in staat waren om op te treden. Zo is de Albanese politie onmiddellijk, zelfs nog voor u hen contacteerde, in actie geschoten: het was immers de politie die u op de hoogte bracht van de ontvoering van uw man (CGVS Ma.(...), p. 9). Verder blijkt dat u de dag van de feiten door de politie verhoord werd en dat de camerabeelden van de plaats delict opgevraagd werden (CGVS Ma.(...), p. 9). De politie sprak met getuigen, onderzocht de wagen van uw man, deed onderzoek naar vingerafdrukken, stelde door middel van DNA-onderzoek vast dat het uw man was die ontvoerd werd en vond de wagen waarmee uw echtgenoot ontvoerd was en die in brand gestoken was terug. De politie sprak met uw schoonouders en plaatste af luisterapparatuur bij uw schoonfamilie (CGVS Ma.(...), p. 7-11). Later legde ook uw schoonbroer A.(...) een verklaring af over zijn contacten en de onderhandelingen met de tegenpartij over de gestolen drugs. Ook ontdekte de politie door het urenlang bekijken van videomateriaal waarbij de verplaatsingen van de wagen waarmee uw man werd ontvoerd gevolgd konden worden dat uw man naar een resort in Shijak werd gebracht en dat hij vermoedelijk om het leven werd gebracht (CGVS Ma.(...), p. 10; p. 14; krantenartikels). De SPAK, een onafhankelijk anticorruptie-orgaan voor high level cases, ontfermde zich over het onderzoek, waarvoor het met het Britse National Crime Agency samenwerkte, en u kon die dienst steeds contacteren voor een stand van het onderzoek (CGVS Ma.(...), p. 14; krantenartikel Albanian Crime Story). Vier van de vijf ontvoerders en de vermoedelijke opdrachtgever van de ontvoering, D.(...) R.(...), werden geïdentificeerd en de persoon die vermoedelijk het lijk van uw man deed verdwijnen werd veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf (CGVS Ma.(...), p. 8; p. 16; p. 18). Het onderzoek is bovendien nog steeds gaande en Interpol is op zoek naar de ontvoerders die internationaal geseind staan (CGVS Ma.(...), p. 17). Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat het loutere feit dat bepaalde misdrijven niet volledig worden opgelost en niet alle daders konden worden opgepakt, niet betekent dat de autoriteiten niet bereid of in staat zijn om op te treden. Dat bepaalde daders niet konden worden opgepakt, kan immers afhangen van menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen, daders die op de vlucht zijn, etc.) los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen. Gelet op het voorgaande heeft u noch onwil, noch onkunde vanwege de Albanese autoriteiten aangetoond om de ontvoering van uw man te onderzoeken en op te lossen.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat uit de door u neergelegde krantenartikels blijkt dat de Albanese autoriteiten in het verleden wel degelijk hebben opgetreden tegen D.(...) R.(...), die in een cel in Ecuador een lange celstraf uitzit, en zijn kompanen. Zo werd hij in 2013 in Albanië bij verstek veroordeeld tot 25 jaar cel wegens zijn betrokkenheid bij twee liquidaties. Na het uitzitten van zijn straf in Ecuador zal hij aan Albanië worden uitgeleverd om zijn straf daar uit te zitten. In april 2021, zeven maanden na een internationale politieactie, werd in de haven van Durrës 49 kilo cocaïne van R.(...) K.(...) B.(...) die afkomstig was uit Ecuador onderschept."

Verzoeksters voeren in voorliggend verzoekschrift aan dat zij de dreigtelefoon zeer ernstig namen nu deze de minderjarige zoon van eerste verzoekster, M., viseerde en jongens en mannen volgens de regels van de Kanun meestal gevisieerd worden bij wraak. Verzoeksters menen dat het bijgevolg redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij hun mond hielden en geen verder contact zochten met de in Albanië aanwezige autoriteiten om M. preventief te beschermen. Verzoeksters wijzen er in het verzoekschrift nog op dat het er dus niet om gaat om de kwade trouw van een personeelslid van SPAK of van de politie aan te kaarten, maar wel om de potentiële mogelijkheid te voorkomen dat een lid van de criminele bende op de hoogte zou kunnen worden gebracht via de Albanese autoriteiten, die gemakkelijk kunnen worden omgekocht.

De Raad onderstreept dat verzoeksters, gelet op bovenvermelde beoordeling, geen informatie bijbrachten die afbreuk doet aan de voormelde conclusie dat uit algemene informatie blijkt dat in het algemeen de Albanese autoriteiten bescherming bieden aan hun burgers, ook in het kader van bloedwraak, en dat zij deze bewering evenmin in algemene termen kunnen onderbouwen. Dit betoog in het verzoekschrift doet aldus op zich dan

ook geen afbreuk aan de voormelde conclusie. Voorts brengen verzoeksters door het volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en voormeld betoog geen enkel concreet argument aan om de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissingen in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeksters verduidelijken hiermee evenmin dat er, in hun individueel geval, geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Albanese overheid voor hulp en/of bescherming. Uit niets blijkt derhalve en verzoeksters maken niet *in concreto* aannemelijk dat de Albanese autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om hen met betrekking tot hun verklaarde problemen hulp en/of bescherming te bieden.

Gelet op hetgeen voorafgaat kan er wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids-) problemen de Albanese autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat verzoeksters zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zouden ondernemen, (opnieuw) toegang kunnen verschaffen tot dergelijke bescherming.

3.3.4.5. Verder staat in de bestreden beslissingen op goede gronden te lezen wat volgt: *“Wat uw verklaring betreft dat de situatie mogelijk zou kunnen escaleren indien uw schoonfamilie zich zou wreken of indien uw schoonfamilie opnieuw iets zou mispeuteren en dat jullie in dit geval het gelag zouden moeten betalen kan opgemerkt worden dat dit een hypothetische vrees betreft en dat uit niets blijkt dat er plannen in die richting zijn: u erkende immers dat het mogelijk was dat uw schoonfamilie [naar aanleiding van de verdwijning van uw echtgenoot] nooit iets zou ondernemen (CGVS Ma.(...), p. 7; p. 10; p. 18; CGVS N.(...), p. 8-10). (...).”*

Verzoeksters voeren in het verzoekschrift in deze aan dat uit UNHCR, *“Handbook on Procedures and Criteria for determining refugee status and guidelines on international protection”* van februari 2019 blijkt dat voor het vaststellen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin niet noodzakelijk vereist is dat de aangehaalde argumenten gestoeld zijn op persoonlijke ervaringen van de verzoeker om internationale bescherming, maar dat hetgeen er gebeurd is met o.a. familieleden of vrienden kan aantonen dat zijn vrees dat hij vroeg of laat ook slachtoffer zal worden van vervolging wel degelijk bestaat.

De Raad benadrukt vooreerst dat uit de door verzoeksters aangehaalde passage tevens blijkt dat een verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt en dat daarbij rekening wordt gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Zulks blijkt tevens uit artikel 4, lid 3 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn).

In casu dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeksters – gelet op voormelde pertinente vaststellingen dat zij geen persoonlijke en concrete vrees aantonen en zich beperken tot het poneren van een hypothetische vrees voor vervolging – niet aantonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden lopen. De Raad treedt voorts de commissaris-generaal bij waar deze in dit verband nog terecht opmerkt als volgt: *“Bovendien blijkt uit niets dat indien jullie in de toekomst problemen zouden kennen ten gevolge van eventueel door uw schoonfamilie gestelde daden, jullie naar aanleiding hiervan geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hierboven vermelde beschermingsmogelijkheden.”*

3.3.4.6. Tevens merkt de commissaris-generaal pertinent op als volgt: *“Tot slot kan het feit dat uw zoon door zijn schoolmakers uitgesloten werd omdat zijn vader ontvoerd werd – niemand van zijn kameraden wil bij uw zoon blijven, omdat de ontvoerders van uw echtgenoot per vergissing de vrienden van uw zoon zouden kunnen meenemen – onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen spreken van vervolging of ernstige schade. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw zoon na de ontvoering wel degelijk naar school kon gaan (CGVS Ma.(...), p. 10; p. 17-18; CGVS N.(...), p. 8).”*

Verzoeksters voeren geen concreet verweer tegen voormelde pertinente en draagkrachtige vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.5. De documenten die door verzoeksters werden bijgebracht zijn niet van die aard dat ze de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van hun verzoeken om internationale bescherming zouden herstellen.

In dit verband staat in de bestreden beslissingen vooreerst op goede gronden te lezen als volgt:

“De door u in het kader van uw asielverzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit, uw nationaliteit en uw gezinssamenstelling wordt niet getwijfeld. Er wordt evenmin getwijfeld aan de ontvoering van uw man en het daaropvolgende onderzoek.” en “Aan uw identiteit, uw nationaliteit en uw schoolcarrière, zoals aangetoond door uw documenten, wordt niet getwijfeld.”

Verzoeksters voeren geen concreet of valabel argument aan om voormelde pertinente vaststellingen te verklaren of te weerleggen.

Wat betreft de argumenten die verzoeksters zelf uitwerken in hun aanvullende nota van 11 oktober 2023, merkt de Raad op dat het een uitgetypte versie van hun verklaringen is. Het volharden in hun vluchtrelaas is niet van die aard om een ander licht te werpen op voormelde pertinente vaststellingen en overwegingen. In zoverre verzoeksters in hun aanvullende nota nog verwijzen naar internetlinks van acht websites, merkt de Raad op dat zeven daarvan doorverwijzen naar persartikels in het Albanees en niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging zoals voorgeschreven door artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan. Deze stukken kunnen derhalve niet in overweging worden genomen.

Wat betreft het persartikel op Sunday World van 23 november 2022 merkt de Raad op dat hieruit blijkt dat drugsbaron D. R. in Ecuador onder elektronisch toezicht werd geplaatst sinds november 2021 naar aanleiding van een 13-jarige gevangenisstraf voor het smokkelen van cocaïne, dat er uitleveringsbevelen bestaan ten aanzien van zijn persoon en dat de nationale rechtbank van Ecuador eerder heeft bepaald dat hij aan Albanië moet worden uitgeleverd zodra hij zijn straf in Ecuador heeft uitgezeten. Deze feiten worden door de Raad op zich niet betwist, doch hieruit blijkt geen persoonlijke en concrete vrees voor vervolging in hoofde van verzoeksters. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeksters dienen de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijven hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

3.3.6. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeksters geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.7. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van verzoeksters niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeksters brengen geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt verder dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Verzoeksters tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Albanië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouds kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeksters en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, hebben verzoeksters geen substantiële redenen opgegeven, in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van de verzoeken om internationale bescherming van verzoeksters en dient het beroep te worden verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET